

ANSIBLE

Wprowadzenie

ZAGADNIENIA - ROADMAPA

WPROWADZENIE DO CI/CD/CD

GIT 1

ANSIBLE 1

ANSIBLE 2

DOCKER 1

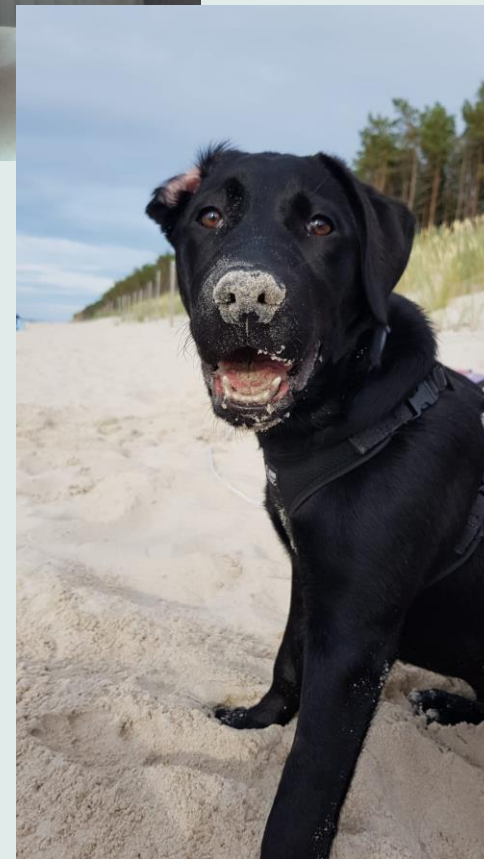
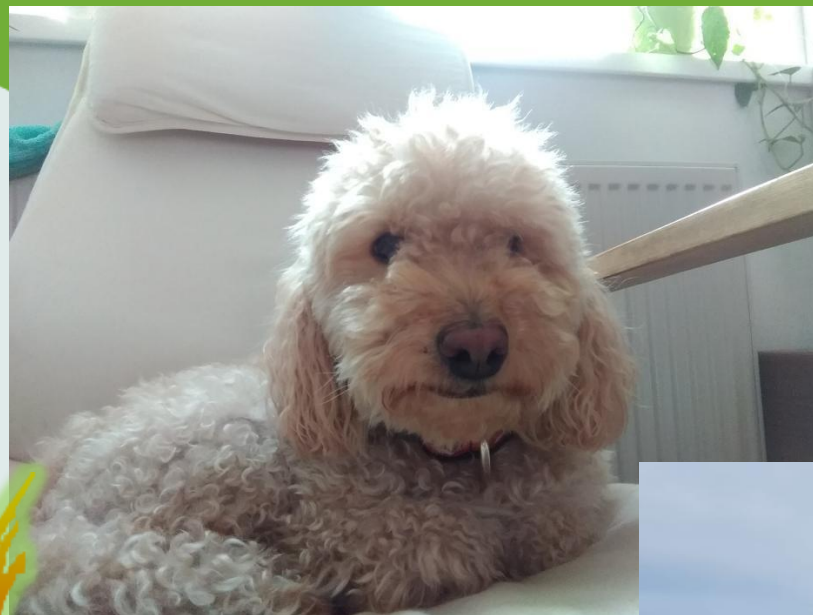

Część 1:
WPROWADZENIE

BYDŁO VS PUPILEK

VS

INFRASTRUKTURA JAKO KOD (IAC)

Infrastruktura jako kod (ang. Infrastructure as Code)

to proces zarządzania serwerami oraz dostarczania na nie oprogramowania, poprzez użycie kodu w postaci plików (skryptów lub dedykowanych narzędzi), zamiast manualnego działania administratora.

Najczęściej termin IaC oznacza również traktowanie plików definicji równorzędnie z kodem aplikacji.

IAC JAKO KOD APLIKACJI

Trzymanie definicji w repozytorium umożliwia:

- ❁ Wersjonowanie
- ❁ Wielokrotne używanie kodu
- ❁ Automatyzacje
- ❁ Posiadanie kopii zapasowej
- ❁ Wdrażanie w cyklu życia (jak w przypadku aplikacji)

Definicja IaC często pisana jest deklaratywnie (np. Terraform, jenkinsfile, docker-compose).
IaC jest bardzo przydatne dla Continuous Delivery, niezbędne dla Continuous Deployment.

IAC - PRZYKŁADY

- Ansible
- Terraform
- AWS Cloud Formation
- Openshift
- Vagrant
- Docker-compose
- Kubernetes
- Jenkins - Jenkinsfile, Job DSL, CasC*

** Nie jest to infrastruktura tylko konfiguracja, ale wynika z podobnych założeń.*

CZYM JEST ANSIBLE?

Ansible jest narzędziem służącym do automatyzacji zarządzania konfiguracją systemów (ang. **configuration management**), tworzenia nowych maszyn (ang. **provisioning**) oraz instalacji aplikacji.

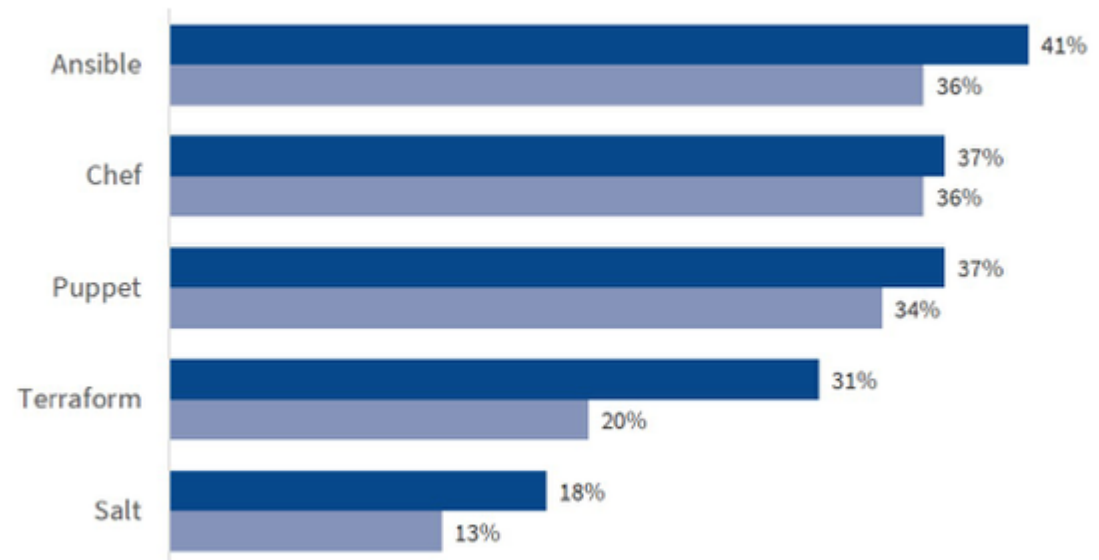
Ansible, łącząc się ze zdalnymi maszynami używa protokołu SSH. Jest to znacząca różnica względem innych narzędzi CM, które, w trybie domyślnym, działają poprzez instalacje własnego klienta.

CONFIGURATION MANAGEMENT NAJWIĘKSI GRACZE

Configuration Tools Used

% of All Respondents

Source: RightScale 2019 State of the Cloud Report from Flexera

PULL VS PUSH

Pull

- ❖ Klient odpytuje serwer o zmiany. Jeżeli na serwerze pojawiają się zmiany, zostają one wysłane.
- ❖ Większe obciążenie klienta, mniejsze serwera.
- ❖ Dłuższe czasy oczekiwania po wprowadzeniu zmian.
- ❖ Łatwiejsze zarządzanie w przypadku dużej ilości klientów, lepsze podejście, gdy serwery żyją „krótco”.
- ❖ Przykłady:
 - ❖ Jenkins git polling
 - ❖ Chef server

Push

- ❖ Serwer wdraża zmiany, gdy zostaną dodane, do wszystkich skonfigurowanych klientów.
- ❖ Większe obciążenie serwera, mniejsze (lub żadne, poza tym spowodowanym wprowadzeniem zmiany) klienta.
- ❖ Łatwiejsze zarządzanie w przypadku stosunkowo prostej architektury oraz małej ilości klientów.
- ❖ Przykłady:
 - ❖ Jenkins git hook
 - ❖ Ansible

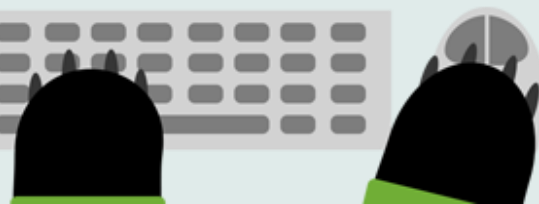
DLACZEGO NIE SKRYPTY?

Czy Configuration Management jest
bardziej użyteczny od skryptów?

DLACZEGO NIE SKRYPTY?

Konfigurowanie środowiska może być dokonane za pomocą skryptów. Takie rozwiązanie wymaga jednak rozległej wiedzy o wykorzystywanym języku i wstępnej konfiguracji każdego serwera (dotyczy Groovy, Pythona, czy Perla). Dodatkowo poziom skomplikowania skryptu rośnie wykładniczo w stosunku do ilości serwerów, platform, konfiguracji i ilości narzędzi. Jest trudniejszy w czytaniu przez osoby trzecie oraz w poprawianiu pojedynczych elementów, zwłaszcza w obliczu setek linii kodu.

DLACZEGO NIE SKRYPTY?

Narzędzia typu Configuration Management, a w szczególności Ansible nie mają więc monopolu, ale pozwalają znacząco ułatwić zarządzanie skomplikowanym środowiskiem!

SKRYPTY VS ANSIBLE

Skrypty

- ❖ Wymagają istotnej znajomości określonego języka (np. Bash, Python, Groovy, Perl)
- ❖ Dla skomplikowanego zestawu operacji długi i nieczytelny kod
- ❖ Wymagają wstępnej konfiguracji
- ❖ Poziom skomplikowania skryptów rośnie wykładniczo dla większych środowisk
- ❖ Nie rozumieją kontekstu wywołania

Ansible

- ❖ Jest pisany deklaratywnie, przez co ma niższy próg wejścia
- ❖ Kod w formie deklaratywnej – łatwy do czytania przez osoby trzecie
- ❖ Nie wymaga wstępnej konfiguracji
- ❖ Poziom skomplikowania jest zazwyczaj taki sam, niezależnie od ilości maszyn czy konfiguracji
- ❖ Rozumie kontekst wywołania (**fakty**)
- ❖ Posiada gotowe moduły i role w ramach Ansible Galaxy

PLIK INVENTORY

```
[local]  
localhost
```

```
[aws]  
[azure]  
[serwery-pocztowe]  
[linux]
```

Definicja serwerów do obsłużenia przez Ansible nazywa się plikiem **inventory**.

Domyślnie ten plik znajduje się w ścieżce:

/etc/ansible/hosts

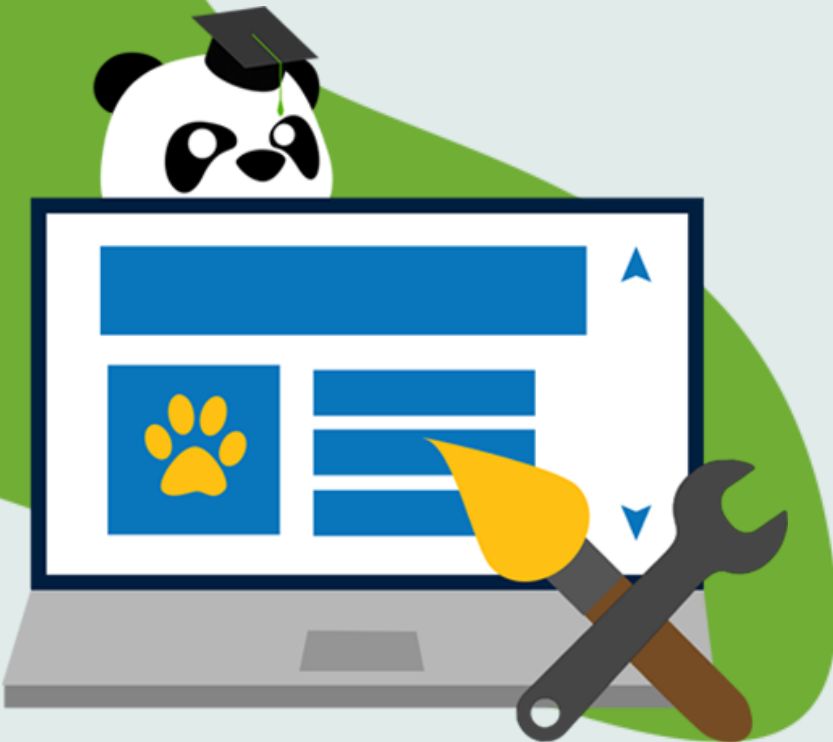
ale może być utworzony ręcznie w dowolnej innej ścieżce (np. w katalogu domowym).

W ramach pliku **inventory** możemy zdefiniować dowolną liczbę sekcji zawierających adresy ip, nazwy lub grupy nazw serwerów, podzielonych według pasujących nam reguł.

ZADANIA SAMODZIELNE

Wykonaj poniższe ćwiczenia w konsoli Bash

- Wejdź do folderu `/etc/ansible/` i edytuj plik `hosts`
- Dodaj sekcję `[local]` (koniecznie pod tą nazwą) i dodaj wpis `localhost`

URUCHOMIENIE ANSIBLE: PLAYBOOKI

Playbook to plik w formacie **yaml**, który przechowuje definicję zadań do wykonania na wybranej grupie **hostów** zdefiniowanych uprzednio w pliku **inventory**.

Playbooki mogą interpolować zmienne.

KOMPONENTY ANSIBLE

Playbooki zawierają **playlisty**.
Playlisty zawierają **zadania (taski)**.
Taski uruchamiają **moduły**.
Taski uruchamiane są sekwencyjnie.

PRZYKŁADOWY PLAYBOOK

Każdy playbook musi posiadać odwołanie do zdefiniowanego zestawu hostów z pliku inventory (sekcja **hosts**) oraz definicję zadania (**task**) lub roli (**role**) do wykonania.

Pojedyncze zadanie (**task**) musi zawierać nazwę oraz odwołanie do modułu, wraz z jego argumentami.


```
- name: Introduction to Playbooks
hosts: local

tasks:
- name: create testansible.txt
  file:
    path: testansible.txt
    state: touch

- name: Copy file with proper rights
  copy:
    src: ./testansible.txt
    dest: /home/testansible.txt
    mode: '0644'
```

PLAYBOOK: URUCHOMIENIE

```
ansible-playbook playbook.yml -i inventory
```

Wywołując komendę ansible-playbook należy podać ścieżkę do pliku playbook.yml (może mieć inną nazwę) oraz opcjonalnie plik inventory, jeżeli jest inny niż /etc/ansible/hosts

PLAYBOOK: URUCHOMIENIE

```
ansible-playbook play.yml --syntax-check
```

Przełącznik --syntax-check pozwala na zweryfikowanie poprawności pliku yml przed jego faktycznym uruchomieniem

PLAYBOOK: URUCHOMIENIE

```
ansible-playbook play.yml --check
```

Przełącznik `--check` pozwala uruchomić Ansible “na sucho” (ang. dry run), czyli zasymulować działanie bez faktycznego nanoszenia zmian.
Nie myl z `--syntax-check`!

CO, JAK I SKĄD?

- ❁ Skąd mam wiedzieć jakie narzędzia w moim systemie obsługuje Ansible?
- ❁ Skąd mam wiedzieć czy Ansible obsłuży dany program?
- ❁ Skąd mam wiedzieć jakie parametry i argumenty przyjmuje dany task?

MODUŁY I KOLEKCJE

❁ Skąd mam wiedzieć jakie narzędzia w moim systemie obsługuje

W oficjalnej dokumentacji Ansible, znajdziemy wykaz wszystkich obecnie istniejących kolekcji, które zawierają w sobie zestaw gotowych implementacji (narzędzi, pluginów, modułów i ich argumentów) pozwalających obsłużyć dany program lub narzędzie.

<https://docs.ansible.com/ansible/latest/collections/index.html#list-of-collections>

❁ Skąd mam wiedzieć jakie narzędzia w moim systemie obsługuje i argumenty przyjmuje dany moduł?

PIERWSZE URUCHOMIENIE

Utwórz plik `playbook.yml` zawierający kod znajdujący się obok (pamiętając o odpowiednich wcięciach).

Uruchom playbook na lokalnej maszynie korzystając z komendy

```
ansible-playbook playbook.yml
```

Zweryfikuj czy plik `testansible.txt` znajduje się w ścieżce `/home/panda`.

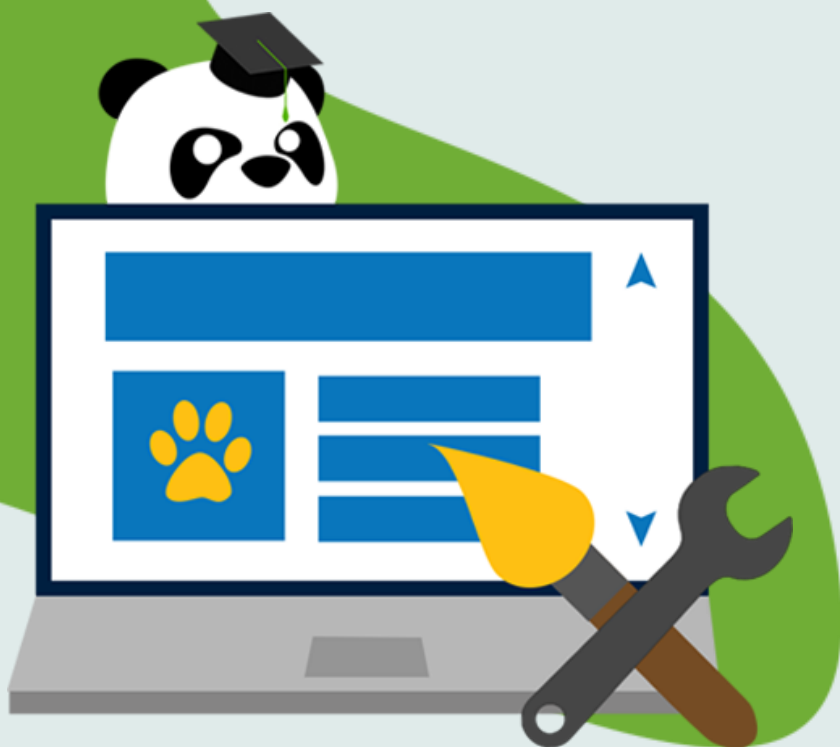
```
- name: Introduction to Playbooks
  hosts: local
  connection: local
```

```
tasks:
```

```
- name: create testansible.txt
  file:
    path: testansible.txt
    state: touch
```

Kod ćwiczenia znajdziesz tu:

<https://pastebin.com/N0Es7eDc>

ZADANIA SAMODZIELNE

Wykonaj poniższe ćwiczenia

- Utwórz plik `packages.yml` w folderze `ansible` w katalogu domowym, a następnie:
 - Dodaj nazwę dla playlisty
 - Dodaj definicję hosta: `local`
 - Dodaj rodzaj połączenia `connection: local`
 - Dodaj `become: true` aby podnieść uprawnienia
 - Dodaj definicję tasków dla `unzip` i `net-tools` dodając dwukrotnie
 - nazwę taska
 - rodzaj wykonywanego modułu (`package`)
 - nazwę instalowanego narzędzia (`unzip / net-tools`)
 - pożądany stan (`present`)
- Zweryfikuj poprawność instalacji

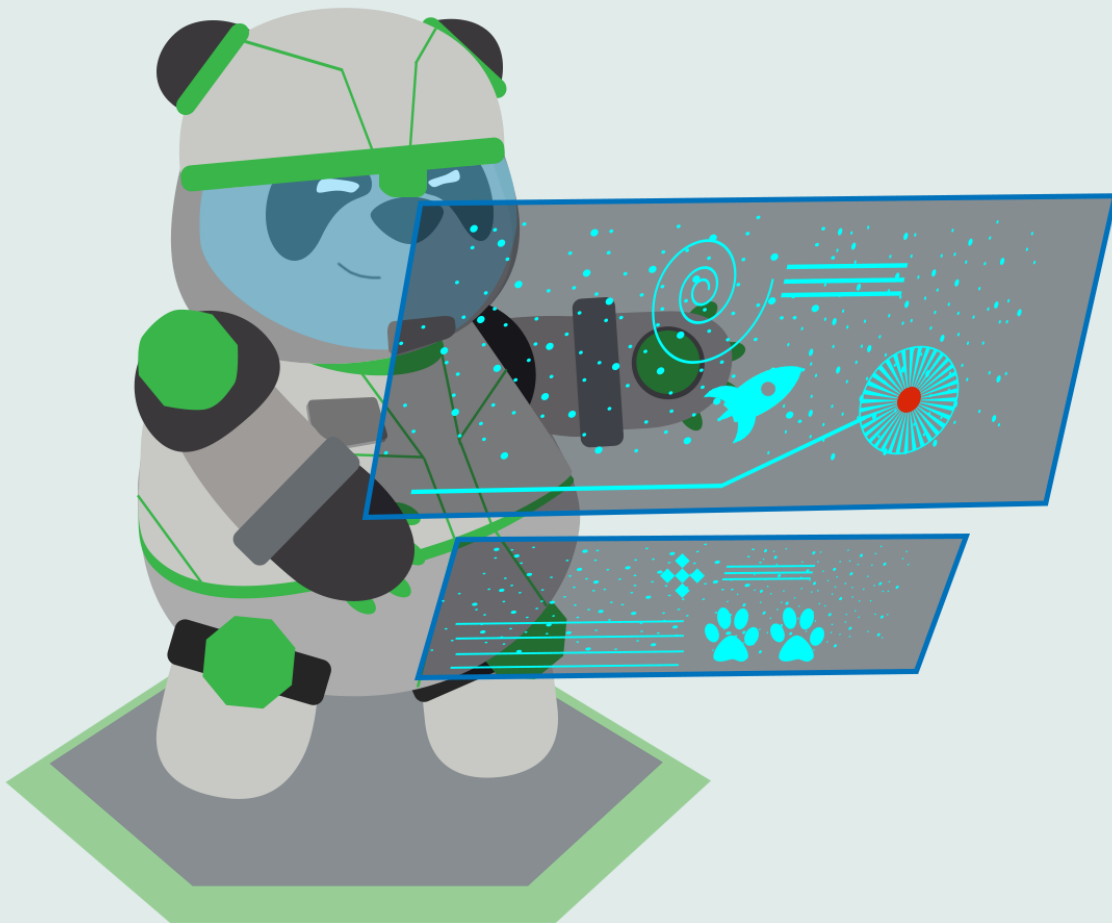
CZYM JEST ROLA?

Rola to komponent Ansible, który definiuje pojedynczy, logiczny zbiór zadań (tasków) do wykonania w ramach jednego wywołania.

W ramach roli możemy wykonywać wszystkie standardowe zadania a także dodawać elementy, takie jak np. pliki konfiguracyjne czy domyślne zmienne.

ANSIBLE GALAXY

Ansible-galaxy pozwala na tworzenie i zarządzanie rolami oraz instalację kolekcji. Jest to jednak przede wszystkim miejsce, w którym możemy odnaleźć role stworzone przez innych użytkowników.

<https://galaxy.ansible.com/>

INSTALACJA ROLI

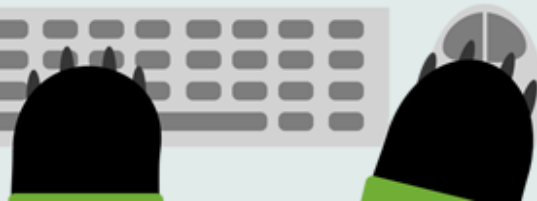
```
ansible-galaxy install <rola>
```

Wywołanie komendy ansible-galaxy pobiera
role z oficjalnego repozytorium!

INSTALACJA ROLI

```
ansible-galaxy install -r requirements.yml
```

Pobierz wiele ról jednocześnie
zdefiniowanych w pliku requirements.yml

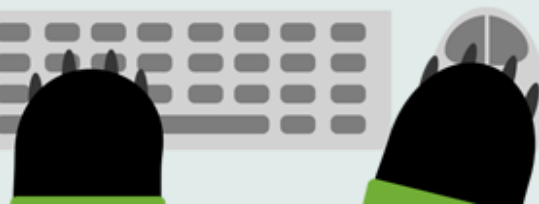
REQUIREMENTS.YML

```
---
roles:
  -name: geerlingguy.git
    version: 3.0.0
  -name: inna rola
    version: inna wersja
```

Plik `requirements.yml` ma składnię podobną do playbooków.

Różni się między innymi brakiem definicji nazwy oraz hostów.

Nie jest to typowa lista i wymaga wpisania sekcji `roles`.

PLAYBOOK-ROLE.YML

- `name: How to use role`
`roles:`
 - `NAZWA.ROLI1`
 - `NAZWA.ROLI2`

Aby uruchomić rolę w playbooku musimy ją zdefiniować analogicznie do zadań (`tasks:`) w osobnej sekcji `roles`.

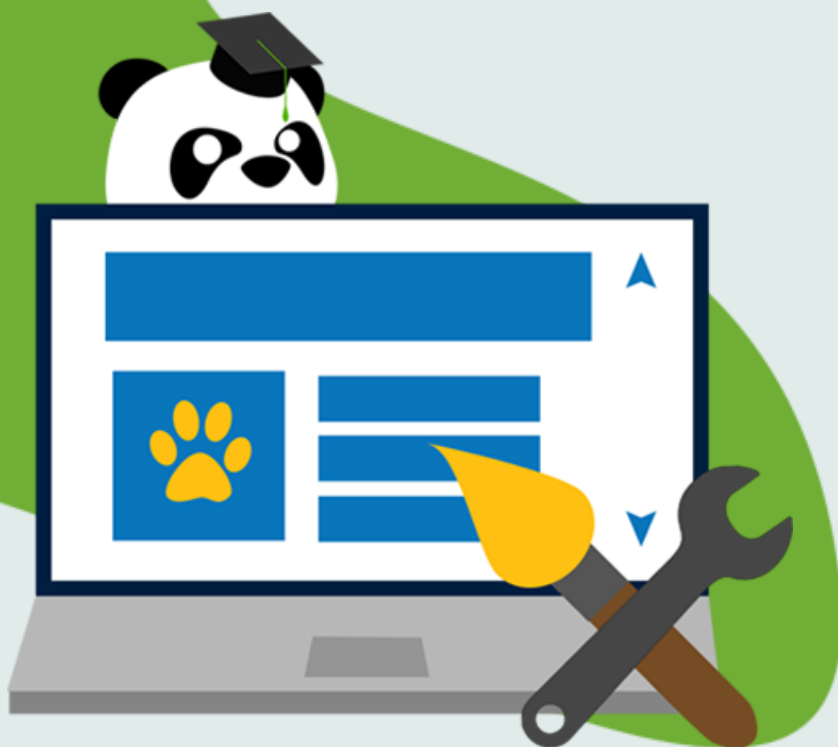
Kod ćwiczenia znajdziesz tu:

<https://pastebin.com/jaRa21dC>

ZADANIA SAMODZIELNE

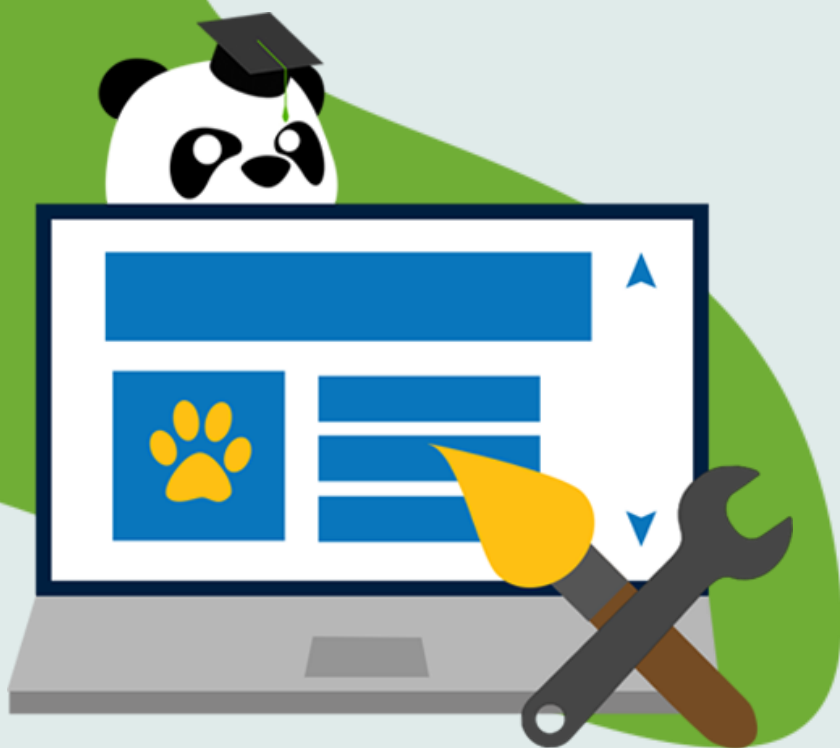
Wykonaj poniższe ćwiczenia

- Zainstaluj z **ansible-galaxy** rolę **nginx**
- Uruchom lokalnie instalację nginx za pomocą roli zdefiniowanej wewnątrz prostego playbooka, który:
 - uruchamia się wszędzie
 - używa połączenia lokalnego
 - uruchamia rolę nginx z ansible-galaxy

Kod ćwiczenia znajdziesz tu:

<https://pastebin.com/akLaGQij>

ZADANIA SAMODZIELNE

Wykonaj poniższe ćwiczenia

- Utwórz plik `requirements.yml` w folderze ansible w katalogu domowym. Następnie znajdź poniższe role w ansible-galaxy i dodaj je do pliku:
 - Docker (w wersji 4.1.3)
 - Awscli (w wersji 1.0.2)
 - Awscli_configure (w wersji 0.0.5)
 - Terraform (w wersji diodonfrost 1.6.1)
- Utwórz nowe repozytorium github o nazwie `Vagrant`
- Wkopiuj do folderu z repozytorium (`Vagrant`) plik `requirements.yml`
- Wypchnij wszystkie zmiany za pomocą komend `git add`, `git commit` oraz `git push`.